

FRA-sajtóközlemény

Bécs/Brüsszel, 2014. március 5.

A nők elleni erőszak: mindenhol, mindennap

Az Európai Unió Alapjogi Ügynökségének (FRA) új jelentése a nők elleni erőszak témakörében a világ eddigi legnagyobb felmérésének eredményeit mutatja be, hogy leleplezze a nők által otthon, a munkahelyen, nyilvános helyeken és az interneten elszenvedett bántalmazás mértékét. A felnőtt nők elleni erőszak széles körű előfordulásának bemutatása mellett a jelentés a nők által gyermekkorban elszenvedett fizikai és szexuális erőszak eseteivel is részletesen foglalkozik. A felmérés azt jelzi, hogy a politikai döntéshozóknak fel kell ismerniük a nők elleni erőszak mértékét, és gondoskodniuk kell arról, hogy a válaszlépések a gyakorlatban is megfeleljenek az erőszak áldozatai részéről felmerülő igényeknek és jogoknak, ne csak papíron.

„A felmérésből kapott számadatokat egyszerűen nem lehet, nem szabad figyelmen kívül hagyni. Az FRA felméréséből kiderül, hogy a nők elleni fizikai, szexuális és pszichológiai erőszak az emberi jogok széles körű megsértése az EU valamennyi tagállamában – nyilatkozta az FRA igazgatója, [Morten Kjaerum](#). – A probléma nagysága bizonyítja, hogy a nők elleni erőszak nemcsak néhány nőre hat, az egész társadalmat érinti, nap mint nap. A politikai döntéshozóknak, a civil társadalomnak és a terepen dolgozóknak ezért felül kell vizsgálniuk a nők elleni erőszak valamennyi formájának kezelésére szolgáló intézkedéseket, bárhol is történjen az erőszak. A nők elleni erőszak kezelésére irányuló intézkedéseket most már magasabb szintre kell emelni.”

A felmérés keretében a nőket a fizikai, szexuális és pszichológiai erőszakkal, köztük a családon belüli erőszakkal kapcsolatos tapasztalataikról kérdezték. A kérdések kitértek a követés, a szexuális zaklatás, valamint a nők bántalmazással kapcsolatos tapasztalataiban az új technológiák által betöltött szerep témakörére is. A felmérés keretében a válaszadókat a gyermekkorban elszenvedett erőszakról is megkérdezték.

A felmérésben kapott válaszok alapján a legfontosabb megállapításokból kiderül, hogy:

- a nők 33%-a tapasztalt **fizikai és/vagy szexuális erőszakot** 15 éves kora óta. Ez 62 millió nőt jelent.
- 22%-uk tapasztalt **fizikai és/vagy szexuális erőszakot** a partnere részéről.
- az összes nő 5%-át **erőszakolták meg**. Azok közül a nők közül, akik a szexuális erőszakot nem párkapcsolatban szenvedték el, majdnem minden tizedik jelezte, hogy a legsúlyosabb esetben több elkövető is részt vett.
- a nők 43%-a tapasztalta a **pszichológiai erőszak** valamilyen formáját jelenlegi vagy korábbi partnere részéről, aki például nyilvánosan megalázta; megtiltotta, hogy elmenjen otthonról vagy bezárta; arra kényszerítette, hogy pornográf anyagokat nézzen; erőszakkal fenyegette.

- a nők 33%-a szenvedett el **gyermekkorai fizikai vagy szexuális erőszakot** egy felnőtt részéről. 12%-ukat érte gyermekkorában szexuális erőszak, **és ezek felét számukra ismeretlen férfi követte el**. A bántalmazás ilyen formái jellemzően úgy zajlanak, hogy egy felnőtt megmutatja a nemi szervét, vagy megérinti a gyermek nemi szervét vagy mellét.
- **követést** a nők 18%-a tapasztalt 15 éves kora óta, és 5%-uk az interjú megelőző 12 hónapban is. Ez 9 millió nőnek felel meg. A követést elszenvedő nők 21%-a mondta azt, hogy ez 2 évnél is tovább tartott.
- a nők 11%-a mondta azt, hogy helytelen közeledést tapasztalt a közösségi oldalakon, vagy szexuális tartalmú e-maileket vagy szöveges (SMS) üzeneteket kapott. A fiatal (18–29 éves) nők 20%-a esett áldozatul ilyen jellegű **internetes zaklatásnak**.
- a nők 55%-a tapasztalta már a **szexuális zaklatás** valamilyen formáját. A szexuális zaklatásnak áldozatul esett nők 32%-a mondta azt, hogy az elkövető a főnöke, munkatársa vagy ügyfele volt.
- a párkapcsolaton belüli erőszak legsúlyosabb esetét az áldozatok 67%-a **nem jelentette be** a rendőrségnek vagy más szervezetnek.

A jelentés alapjául szolgáló felmérésből világosan kiderül, hogy a nők elleni erőszak leküzdéséhez sok különböző csoport, köztük a munkáltatók, az egészségügyi dolgozók és az internetszolgáltatók együttes fellépésére lenne szükség. Az FRA több javaslatot is megfogalmazott, hogy javítsa a helyzetet és támogassa az EU-t és a nemzeti politikai döntéshozókat a nők elleni erőszak megelőzésére és kezelésére irányuló átfogó intézkedések bevezetésében és végrehajtásában:

- Az uniós tagállamoknak ratifikálniuk kell az Európa Tanács *egyezményét a nők elleni és a családon belüli erőszak megelőzéséről és felszámolásáról* (az Isztambuli Egyezmény).
- Az uniós tagállamoknak a párkapcsolaton belüli erőszakot magánügy helyett közügynek kell tekinteniük. A házastársak közötti nemi erőszakot ezért minden tagállam jogában ugyanúgy kell kezelni, mint a nemi erőszak más eseteit, és a családon belüli erőszakkal komoly aggodalomra okot adó kérdésként kell foglalkozni.
- Az uniós tagállamoknak felül kell vizsgálniuk a szexuális zaklatásra adott jogalkotási és politikai válaszok jelenlegi hatókörét, elismerve, hogy a zaklatásra különféle körülmények között, különböző csatornákon keresztül, például az interneten vagy mobiltelefonon is sor kerülhet.
- A rendőrség, az egészségügyi dolgozók, a munkáltatók és a speciális áldozatsegítő szolgálatok számára képzést és megfelelő erőforrásokat kell biztosítani, valamint gondoskodni kell az áldozatok megkereséséhez szükséges hatásköréről.
- A rendőrséget és más megfelelő szolgálatokat fel kell készíteni a pszichológiai bántalmazás által az áldozatokra gyakorolt hatás felismerésére és megértésére, hogy a nők (és lányok) elleni erőszak minden formáját felismerjék, jegyzőkönyvbe vegyék és fellépjenek ellene, a helyszíntől függetlenül.
- A rendőrséget arra kell ösztönözni, hogy rutinszerűen ismerje fel és vizsgálja ki az olyan ügyeket, amelyekben szerepe van az internetes követésnek és internetes zaklatásnak.

- Az internetes és közösségi média platformoknak proaktívan segíteniük kell az internetes zaklatás áldozatait a visszaélés bejelentésében, és arra kell ösztönözni az ilyen platformokat, hogy korlátozzák a nemkívánatos magatartást.
- Speciális támogató szolgálatokra van szükség, hogy foglalkozzanak azoknak az áldozatoknak a szükségleteivel, akik az áldozattá válást követően negatív érzelmektől, például önvádtól vagy szégyenérzettől szenvednek.
- A nők elleni erőszakról szóló kampányokkal és válaszlépésekkel a férfiakat és a nőket egyaránt meg kell szólítani. A férfiaknak pozitív szerepet kell vállalniuk azokban a kezdeményezésekben, amelyek szembesítenek azzal, hogy egyes férfiak milyen erőszakot alkalmaznak a nőkkel szemben.
- A nők elleni erőszakról szóló adatgyűjtést egyértelműen javítani kell és össze kell hangolni, az uniós tagállamokon belül és a tagállamok között egyaránt.

További információért lásd a [sajtócsomagot](#), amelyben megtalálható a legfontosabb eredményekről beszámoló jelentés a felmérés megállapításaival, az áttekintő jelentés a legfontosabb megállapítások és vélemények összefoglalásával, valamint az online adatismertető eszköz, amelynek segítségével a felhasználók tagállamok és témakör szerint tanulmányozhatják a felmérés eredményeit.

Megjegyzések a szerkesztőknek:

- A felmérés több mint 42 000 nő megkérdezésével készült. A nettó mintanagyság országonként 1500 válaszadó volt (Luxemburg kivételével, ahol 900 válaszadó volt a nettó mintanagyság). A válaszadók életkora az interjú időpontjában 18–74 év között volt.
- Minden válaszadót véletlenszerűen választottak ki, és a felmérési eredmények uniós és országos szinten egyaránt reprezentatívak.
- A kérdések a 15 éves kor óta és az interjút megelőző 12 hónapban tapasztalt incidensekre vonatkoztak.
- Az Európai Unió Alapjogi Ügynöksége (FRA) bizonyítékokon alapuló tanácsadással segíti az uniós és nemzeti szintű döntéshozókat, ezáltal hozzájárul az alapvető jogokkal kapcsolatos tájékozottabb, célzottabb vitákhoz és szakpolitikákhoz.

További kérdéseivel, kérjük, forduljon az FRA médiacsapathoz

E-mail: media@fra.europa.eu

Tel.: +43 1 580 30 642